

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoPr/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917204499
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5917204499.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Prima banka Slovensko a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, v zastúpení právne - Advokátska kancelária SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, proti žalovanej - JUDr. M. J., nar.XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, M., v zastúpení právne - JUDr. Zuzana Hudzíková, advokátka so sídlom ul. A. U. XX, M., o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 31.05.2017, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10Cpr/11/2017-195 zo dňa 09.08.2018 v spojení s opravným uznesením 10Cpr/11/2017-206 zo dňa 20.09.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom - vo výroku I. súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) zamietol žalobu. Vo výroku II. zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Vo výroku III. priznal žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný jej zaplatiť v lehote určenej v samostatnom uznesení. Opravným uznesením (na č. I. 206 spisu) súd opravil v záhlaví rozsudku uvedený predmet konania tak, že namiesto určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 31.5. 2017 sa vkladá „ určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 31.5.2017 „ .

2. Okresný súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového vymedzenia žaloby, v ktorej žalobca neplatnosť výpovede danej mu žalovanou z pracovného pomeru dňa 31.05.2017 videl v tom, že jej pracovný pomer už bol ukončený výpoveďou, ktorú on (žalobca) žalovanej dal z dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce. Uvedenú výpoveď žalovanej doručil 04.12.2012, výpovedná lehota jej začala plynúť 01.01.2013, skončila dňa 31.03.2013. Z dôvodu platného skončenia pracovného pomeru, žalovaná v čase podania spornej výpovede, t.j. dňa 31.05.2017 jeho zamestnankyňou už nebola. Na uvedenom názore a skutkovom vymedzení žaloby žalobca zotrval napriek tomu, že rozsudkom č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017 Krajský súd v Žiline určil neplatnosť výpovede zo dňa 14.11.2012 danú žalobcom žalovanej z pracovného pomeru.

3. Žalovaná v rámci svojej obrany zotrvala na tom, že jej pracovný pomer v čase podania spornej výpovede ňou 31.05.2017 trval, bola stále zamestnankyňou žalobcu, preto mala aj oprávnenie podať žalobcovi výpoveď. Predmetná výpoveď sa stala neúčinnou až následne dňa 21.06.2017 v dôsledku toho, že oznámila žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré mu doručila 21.6.2017. Zdôraznila, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016 zo dňa 28.02.2017 bola určená

neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, ktorú jej dal žalobca dňa 14.11.2012 a jej doručil listom 04.12.2012.

4. Z vykonaných listinných dôkazov okresný súd zistil, že žalobca listom z 03.05.2017 vyzval žalovanú na nástup do práce opierajúc sa o právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k.5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.2.2017. Žalovaná dňa 31.05.2017 doručila žalobcovi výpoveď danú podľa § 67 Zákonníka práce, t.j. bez udania akéhokoľvek dôvodu. Z potvrdenia o zamestnaní, vydané žalobcom žalovanej dňa 01.08.2017 bolo zistené, že žalobca skončenie pracovného pomeru so žalovanou deklaroval k dátumu 31.07.2017. Obsah uvádzaných listinných dôkazov medzi stranami sporný nebol.

5. Bolo nepochybné aj vedenie sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru dané žalobcom žalovanej dňa 14.11.2012. O neplatnosti tejto výpovede s konečnou platnosťou rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5CoPr/4/2016-353 dňa 28.02.2017 - právoplatným a vykonateľným dňa 06.04.2017. S poukazom na § 228 Civilného sporového poriadku považoval okresný súd v štádiu svojho rozhodovania v merite aktuálneho sporu predmetné rozhodnutie záväzné pre strany. Na základe uvedeného rozhodnutia pracovný pomer žalovanej u žalobcu založený pracovnou zmluvou zo dňa 29.12.1995 trval, čo rešpektoval aj žalobca, keď žalovanú listom zo dňa 03.05.2017 vyzval na nástup do práce opierajúc sa o právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017. Za existujúceho pracovného pomeru doručila dňa 31.05.2017 žalovaná žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 67 Zákonníka práce bez udania dôvodu. Okresný súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že pracovný pomer žalovanej už skončil na základe ním danej výpovede zo dňa 14.11.2012 a následne žalovaná mu už výpoveď nemohla dať. Neplatnosť výpovede, ktorú žalobca dal v minulosti žalovanej bola určená právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017. Na tomto závere nemení nič ani prebiehajúce konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, o dovolaní žalobcu proti uvádzanému rozsudku krajského súdu, podanie dovolania podľa názoru okresného súdu suspenzívne účinky nemá, podaním dovolania sa totiž neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. V žalobcom označenom dovolacom konaní sa nerieši otázka predbežná s významom pre daný spor. Otázka platnosti výpovede zo dňa 14.11.2012 je vyriešená právoplatne. Nakoľko žalobca žiadne iné skutkové tvrdenia vo vzťahu k neplatnosti výpovede danej žalovanou mu dňa 31.05.2017 neuviedol, (okrem tvrdenia o platnosti výpovede zo dňa 14.11.2012) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Ďalší návrh žalobcu na prerušenie konania (do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vedenom u OS Ružomberok pod sp.zn. 9 Cpr/10/2018 - poznámka odvolacieho súdu) podľa § 162 ods. 3 CSP okresný súd zamietol, keď nezistil žiadny relevantný dôvod na postup podľa § 164 CSP.

7. Aplikáciou § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, žalovanej - úspešnej v spore súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dodal, že o výške priznanej náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Domáhal sa vo všetkých výrokoch zrušenia rozsudku a žiadal vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

9. Argumentoval totožne ako v žalobe, že so žalovanou ukončil pracovný pomer výpoveďou už skôr, dal jej výpoveď listom zo dňa 14.11.2012 v zmysle § 63 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce. Žalobu žalovanej o neplatnosť tejto výpovede Okresný súd Žilina trikrát zamietol, Krajský súd v Žiline napokon v poradí tretie rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že žalobe zamestnankyne vyhovel z dôvodu nesplnenia tzv. ponukovej povinnosti zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Proti pozmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie pre nesprávne právne posúdenie veci a žiadal dovolací súd, aby sa vyjadril (okrem iného) k otázke, či bol povinný ponúknuť žalovanej voľné pracovné miesto v Bratislave, teda mimo dohodnutého miesta výkonu práce. V čase podania dovolania nebola definitívne vyriešená otázka, či zamestnávateľ je povinný ponúknuť zamestnancovi voľnú pracovnú pozíciu mimo dohodnutého miesta výkonu práce. Túto právnu otázku medzičasom Najvyšší súd SR judikoval v rozsudku sp.zn. 8Cdo 132/2016 zo dňa 25.09.2017, 8Cdo 133/2016, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR pod č. 18/2018 v jeho prospech, preto sa dôvodne domnieva, že jeho dovolanie bude úspešné a dovolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zmení tak, že zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. To by znamenalo, že on skončil

pracovný pomer so žalobkyňou (v aktuálnom spore žalovaná - pozn. odvolacieho súdu) platne už výpoveďou zo dňa 14.11.2012 a žalovaná v roku 2017 už nebola jeho zamestnankyňou. Pre úplnosť dodáva, že z totožných dôvodov sa domáha určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 21.06.2017, ktoré žalovaná mu adresovala po výpovedi zo dňa 31.05.2017, konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 9Cpr/10/2017 nebolo právoplatne skončené.

10. Odvolateľ vytyka súdu, že zamietol aj jeho procesný návrh na prerušenie konania až do doby rozhodovania o dovolaní, teda do doby kým sa rozhodne o tom, či pracovný pomer žalovanej trvá, respektíve či trval v čase skončenia pracovného pomeru z jej strany. Prerušenie konania podľa názoru odvolateľa by bolo aj v súlade s procesnou ekonómiou, zabránilo by to zbytočnému navyšovaniu nákladov ďalších súdnych konaní. Nesúhlasí s konštatáciou o vyriešení predbežnej otázky právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.02.2017 č.k. 5CoPr/4/2016-353, nadväzne nemožno uzavrieť, že boli naplnené podmienky prezumované v § 164 CSP. Niet pochýb podľa odvolateľa o tom, že bez posúdenia platnosti predchádzajúcej výpovede dovolacím súdom nemožno spravodlivo prejednať a rozhodnúť ani aktuálny spor.

11. Odvolateľ tvrdí, že zamietnutím jeho návrhu na prerušenie konania okresný súd zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, ktorá následne, negatívne ovplyvnila aj rozhodnutie vo veci samej. Tým, že súd rozhodol meritórne bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie o dovolaní, konať predčasne a v rozpore so základným právom žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, - argumentuje v závere odvolateľ.

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť. S odvolacím dôvodom žalobcu nesúhlasí, ten sústavne poukazuje na zmenu právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Žiline na základe jeho dovolania tak, ako keby to bola v súdnej praxi bežná, ba až samozrejímavá vec. Pritom dovolací súd tak ako môže rozhodnúť spôsobom, ktorý opisuje žalobca vo svojom odvolaní, môže rozhodnúť aj opačne, t.j. jeho dovolanie odmietnuť, prípadne zamietnuť. Podľa doterajšej súdnej praxe dovolanie stále predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí a je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov. Judikát, o ktorý strana žalobcu opiera svoje odvolanie a tiež už skôr podané dovolanie, rieši úplne inú právnu otázku (z hľadiska splnenia ponukovej povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce je významné len to, že zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce - z uvedeného ustanovenia nie je možné vyvodiť, že by bol zamestnávateľ povinný ponúknuť zamestnancovi aj pracovné miesto, ktoré je mimo dohodnutého miesta výkonu práce), než aká bola predmetom sporového konania na Okresnom súde v Žiline a o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Žiline (zamestnávateľ si nespĺnil voči nej ponukovú povinnosť, keď ona preukázala, že v čase dania výpovede existovalo u zamestnávateľa pre ňu vhodné pracovné miesto v dohodnutom mieste výkonu práce).

13. Vzhľadom na právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Žiline je potrebné konštatovať, že neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila predbežná otázka s významom pre rozhodnutie v aktuálnom spore. Podľa názoru žalovanej nebol žiadny právny dôvod na to, aby okresný súd nepokračoval v súdnom konaní, ustanovenie § 164 CSP porušené nebolo, preto nevidí dôvod na zrušenie rozsudku vo výroku II. o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Síce žalobca poukazuje na povinnosť súdu konať hospodárne a efektívne, prejednať vec čo najrýchlejšie a bez zbytočného zaťažovania strán sporu, avšak práve žalobca je tou stranou sporu, ktorý účelovými podaniami a úkonmi skôr znemožňuje súdu postupovať v súlade s už uvedenými princípmi súdneho konania.

14. Pokiaľ žalobca uvádza, že rozhodujúcim hľadiskom je princíp hospodárnosti, poukazuje pritom na uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21.03.2018 sp.zn. 1VCdo 1/2018, podľa ktorého „princíp procesnej ekonómie nemôže prevážiť nad princípom spravodlivosti, t.j. spravodlivého usporiadania vzťahu sporových strán“- podľa názoru žalovanej okresný súd práveže riadiac sa uvedeným princípom vo veci rozhodol, čo strana žalobcu odmieta rešpektovať. Právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Žiline je podľa § 220 ods. 1 CSP záväzný pre oboch účastníkov konania. Je jednoznačné, že žalobca popiera jej právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. Žalobca v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie žalovanej zotrval v celom rozsahu na dôvodoch odvolania, na argumentáciách, ktoré uviedol v doterajších písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch.

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podala na to oprávnená strana sporu v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) potvrdil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu pre vecnú správnosť podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

17. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu za nedôvodné.

18. Všetky odvolacie argumentácie žalobcu meritórneho charakteru boli vyriešené a zodpovedané súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku. Okresný súd vyargumentoval podrobne rozhodujúce súvislosti, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby a spor účastníkov uzavrel v súlade s právom.

19. Aj ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní žalobcu bolo nepochybné, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017 je právoplatne určená neplatnosť výpovede danej žalobcom žalovanej z pracovného pomeru, teda, že žalobca skončil pracovný pomer so žalobkyňou výpoveďou zo dňa 14.11.2012 neplatne.

20. I keď žalobca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017 podal dovolanie, v súlade s názorom okresného súdu aj odvolací súd konštatuje, že podanie dovolania nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť dovolateľom napádaného rozhodnutia. Platí totiž zachovanie princípu právnej istoty strán v existenciu právoplatného rozhodnutia v ich veci. Znamená to, že právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Žiline bola vyslovená neplatnosť výpovede, neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalobcom so žalovanou danú výpoveďou jej zo dňa 14.11.2012 a ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu v aktuálnom spore bolo skutkovo a právne významné, že pracovný pomer žalovanej ku dňu dania výpovede ňou žalobcovi - zamestnávateľovi (31.5.2017) trval.

21. Pokiaľ by žalobca chcel dosiahnuť odloženie vykonateľnosti alebo právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, nič mu nebránilo uplatniť si návrh postupom podľa § 444 Civilného sporového poriadku na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku. Takýto procesný návrh žalobca neuplatnil u dovolacieho súdu. Odvolací súd dodáva, že ku dňu rozhodovania o odvolaní žalobcu v aktuálnom spore, ešte Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom dovolaní žalobcu nerozhodol.

22. Domnienka žalobcu, že jeho dovolanie bude úspešné je zatiaľ v hypotetickej rovine, keďže prípustnosť a vecnú opodstatnenosť dovolania môže konštatovať jedine dovolací súd vo svojom rozhodnutí.

23. Odvolaciemu prieskumu podrobil odvolací súd aj výrok II. o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Hoc vo všeobecnosti podľa § 357 písm. n) Civilného sporového poriadku nie je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP a § 164 CSP (teda proti uzneseniu, ktorým súd zamietol návrh na prerušenie konania), odvolací súd odvolaciemu prieskumu podrobil tento výrok z pohľadu ustanovenia § 365 ods.1 CSP vzhľadom na žalobcom vymedzený odvolací argument vo vzťahu k merite veci.

24. Podľa názoru odvolateľa prerušenie meritórneho konania bolo dôvodné až do právoplatného skončenia konania o jeho dovolaní, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017. Ako je však zrejmé z obsahu spisu procesný návrh žalobcu na prerušenie konania z totožného dôvodu už bol posúdený - uznesením okresného súdu (na č.l. 146 spisu) - zamietnutím, odvolanie žalobcu proti predmetnému uzneseniu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7 CoPr/3/2018 - 166 zo dňa 16.mája 2018 odmietol.

25. Pokiaľ ide o v poradí druhý procesný návrh žalobcu na prerušenie konania, tento okresný súd v samostatnom výroku (II.) meritórneho rozsudku zamietol, uvedeným tzv. druhým procesným návrhom žalobca žiadal prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o odvolaní, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9Cpr/10/2017-116 zo dňa 19.03.2018 a nie do právoplatného skončenia konania o jeho dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. kon. 5 CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.2.2017 ako nesprávne na to poukazuje žalobca v odvolaní. Napriek tomu odvolací súd konštatuje vecne správny postup okresného súdu pokiaľ zamietol procesný návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného u OS Ružomberok sp.zn. 9Cpr/10/2017. Ani odvolací súd totiž nezistil existenciu podmienok pre prerušenie meritórneho konania v posudzovanej veci podľa § 162 ods.1 písm.a) CSP (obligatórne prerušenie konania) a ani podľa § 164 CSP (fakultatívne prerušenie konania). Zároveň dodáva, že o odvolaní žalobcu podanom voči rozhodnutiu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 9 Cpr 10/2017 zo dňa 19.3.2018 Krajský súd v Žiline rozhodol rozsudkom č.k.10 CoPr 3/2018 zo dňa 28. októbra 2018.

26. Vzhľadom na horeuvedené konštatované súvislosti odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu vady, ktoré by mali za následok opodstatnenosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm.h) CSP.

27. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodovanie okresného súdu podľa § 255 ods. 1 CSP akceptuje princíp úspechu/neúspechu strán v spore.

28. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, žalovaná bola úspešnou stranou . Z tohto dôvodu odvolací súd postupujúc podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej (úspešnej v odvolacom konaní) nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi (neúspešný v spore) v rozsahu 100 %.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420, § 421 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.